

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **CDU SPORT-VOLNÝ ČAS, o. s.**, se sídlem v Ostravě, Opavská 775/89, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2013, č. j. MSK 5343/2013, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 12. 2012, č. j. OŽV/979/2011/Lac/29, jímž správní orgán I. stupně uložil odvolateli pokutu ve výši 15.000 Kč podle ustanovení § 63 odst. 2 písm. b) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (dále jen „živnostenský zákon“), za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 63 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona, jehož se měl žalobce dopustit tím, že nejméně od 1. 4. 2011 do 12. 9. 2011 pořádal lektorem vedené hodiny cvičení zumbly pro veřejnost

v provozovnách na adrese Charvatská 734/10, Ostrava, Martinská čtvrť 1759, Frenštát pod Radhoštěm a v sále hotelu Beskyd na adrese Trojanovice 700, a provozoval tak činnost, která je předmětem živnosti vázané „Poskytování tělovýchovných služeb v oblasti fitness“, aniž by měl pro tuto činnost živnostenské oprávnění.

Žalobce namítá, že:

- 1) je občanským sdružením vzniklým dle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, je dobrovolným nepolitickým občanským sdružením zájemců o organizování, pořádání, provozování a podporování volnočasových, pohybových, sportovních, tělovýchovných a jiných zájmových aktivit (viz stanovы sdružení čl. 4 odst. 1). Žalobce tedy pořádá projekty obsahově vyplývající ze stanov sdružení, a proto nemůže v této činnosti zároveň živnostenský podnikat. To, že v rámci činnosti sdružení je umožněn přístup veřejnosti za úplatu, nedělá z takové činnosti automaticky živnost, účelem žalobce na rozdíl od podnikatele není zisk, žalobce využívá příjmy z činností dle stanov ke krytí nákladů těchto činností, a proto žalobce nesplňuje podmínku § 2 živnostenského zákona „za účelem dosažení zisku“;
- 2) rozhodnutí žalovaného je nejasné, neboť na jednu stranu uvádí, že stav, který by byl žalobcem nastolen, by znevýhodňoval jiné podnikatelské subjekty, na straně druhé žalovaný poukazuje na to, že ceny požadované za cvičení žalobcem, byly srovnatelné s cenami jiných podnikatelských subjektů a muselo se tak jednat o podnikatelskou činnost žalobce, protože v takové ceně za cvičení je mu placeno víc než jeho náklady. Žalovaný nemá žádné podklady, ze kterých usuzuje, že v ceně za cvičení je žalobci placeno víc než jsou vynaložené náklady a dále neuvádí, které konkrétní ceny za cvičení srovnává, u jakých subjektů v jakém období aby se k tomu žalobce mohl vyjádřit;
- 3) žalovaný má dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem (viz z. č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu), aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalobce proto poukazuje na nerovnost zacházení se žalobcem, když v případě např. Tělocvičné jednoty Sokol Čimice nebo Jednota Sokol Frenštát pod Radhoštěm, které rovněž provozují sportovní činnost za úhradu příspěvku i pro nečleny, od těchto subjektů živnostenské oprávnění vyžadováno není, ačkoli spadají pod stejný správní orgán jako žalobce.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné a účelové, odkazuje na napadené rozhodnutí, kde se vypořádal s námitkami žalobce, jež jsou v převážné většině totožné jako žalobní námitky. Dále k žalobě žalovaný dodává, že nelze převzít argumentaci žalobce, která by vedla k obcházení zákona. Žalovaný zastává na rozdíl od žalobce názor, že činnost vykonávaná způsobem, jak ji vykonává žalobce, byť touto činností může být částečně realizován účel činnosti žalobce zakotvený v jeho stanovách, splňuje všechny znaky podnikatelské činnosti. Žalovaný se nedomnívá, že by se tyto dva účely musely vzájemně vylučovat. Žalobce směšuje dvě věci, a to účel dosažení zisku jako účel určité činnosti a způsob následného použití zisku. K žalobnímu bodu 2) žalovaný doplnil, že dle jeho názoru se jedná o účelovou dezinterpretaci jeho argumentů nebo o nepochopení ze strany žalobce. Nerovnost subjektů namítaná žalovaným spočívá v tom, že na jedné straně subjekt, který chce pořádát cvičení zumb, musí striktně dbát ustanovení živnostenského zákona, splnit veškeré povinnosti zde stanovené a rovněž musí splňovat pevně stanovené kvalifikační požadavky, na straně druhé by občanské sdružení, pokud by

bylo dáno za pravdu žalobci, mohlo tato přísná pravidla vyloučit tím, že by uvedenou činnost vykonávalo jako občanské sdružení za deklarovaným účelem realizace činnosti sdružení. K žalobnímu bodu 3) žalovaný uvádí, že co se týče zákona č. 115/2001 Sb., jeho předmětem je vymezení postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti, dále tento zákon stanoví úkoly ministerstev, jiných správních úřadů a působnost územních samosprávných celků při podpoře sportu. Tuto zákonnou úpravu, tak nelze vztáhnout na danou věc. Co se týče jiných občanských sdružení, na která žalobce odkazuje, a která by měla provozovat obdobnou činnost, žalobce nespecifikuje, v čem má obdobná činnost jiného občanského sdružení spočívat.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že u žalobce byla dne 16. 8. 2011 zahájena správním orgánem I. stupně kontrola podle § 60a živnostenského zákona, jejímž předmětem byla oprávněnost podnikání žalobce provozujícího cvičení „zumby“. Ze stanov žalobce bylo zjištěno, že se jedná o občanského sdružení registrované Ministerstvem vnitra dne 2. 11. 2007, jde o dobrovolné a nepolitické sdružení zájemců o organizování, pořádání, provozování a podporování volnočasových, pohybových, sportovních, tělovýchovných a jiných zájmových aktivit, posláním a hlavním cílem sdružení je organizovat, pořádat, provozovat a podporovat volnočasové a pohybové aktivity v rámci prevence kriminality dětí a mládeže, volnočasové a pohybové aktivity pro ostatní věkové kategorie, sportovní a tělovýchovnou činnost pro děti a mládež, sportovní a tělovýchovnou činnost pro ostatní věkové kategorie, sportovní akce, soutěže, kurzy, zájezdy, atd., benefiční akce.

Při jednání dne 24. 8. 2011 bylo osobě odpovědné jednat jménem sdružení Ing. M. C. sděleno podezření z provozování cvičení zumby, které je předmětem živnosti vázané, aniž by podnikatel pro tuto činnost měl příslušné živnostenské oprávnění. Ing. C. při tomto jednání uvedl, že cvičení zumby je jedna z forem aktivit, kterou občanské sdružení naplňuje své poslání, tak jako jiné formy sportovních činností. Cvičení bylo zahájeno od 1. 4. 2011 postupně v tělovýchovných zařízeních občanského sdružení, tj. na adrese Charvatská 734/10, Ostrava, Martinská čtvrt' 1759, Frenštát pod Radhoštěm a v sále hotelu Beskyd na adrese Trojanovice 700. Občanské sdružení pořádá cvičení a zve na ně zájemce, kteří cvičí za stejných podmínek. Cvičení probíhá dle rozvrhu, který lze zjistit na www stránkách sdružení, popřípadě dotazem na sportovištích občanského sdružení. Zemci mají možnost uhradit buď jednotlivé cvičení na místě anebo z permanentky na několik cvičení, stejné podmínky ve vztahu k této aktivitě platí pro členy i nečleny sdružení. Cvičení vede instruktor „zumby“ p. P. K., který je zaměstnancem sdružení na základě dohody o provedení práce. Příjmy a výdaje získané ze cvičení „zumba“ jsou účtovány v rámci účtování o hlavní činnosti občanského sdružení, nespádají do účtování o vedlejší činnosti, které občanské sdružení ani nevykonává.

Následně dne 5. 10. 2011 správní orgán I. stupně vyhotovil protokol o výsledku kontroly, proti kterému podal žalobce námitky s tím, že nesouhlasí se závěrem správního orgánu I. stupně, není dle něj zřejmé, o co se kontrolní zjištění opírá, považuje jednání správního orgánu I. stupně za zásah do svých práv vyvíjet činnost dle stanov sdružení. Námitkám nebylo vedoucím odboru živností a přestupků rozhodnutím ze dne 20. 12. 2011 vyhověno a následně bylo zahájeno řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 63 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona.

Ve vyjádření žalobce ze dne 3. 1. 2012 žalobce uvedl, že *příjmy případně dosahované při činnosti zájmové sportovní organizace, pro kterou byla založena*

(typicky např. poplatky za účast na cvičení), jsou pouze jedním ze zdrojů zajištění poslání a cílů občanského sdružení jako neziskové organizace. Příjmy jsou užívány ke krytí nákladů spojených s činností zájmové sportovní organizace, tak jak je tato definována v jeho stanovách, a za tímto účelem je také výtěžku dosahováno.

Oznámením ze dne 26. 1. 2012 bylo žalobci oznámeno zahájení řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 36 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona.

Při jednání dne 13. 2. 2012 žalobce správnímu orgánu I. stupně sdělil, že dle jeho názoru není naplněn minimálně jeden znak definice živnostenského podnikání...*skutečnost, že za hodiny cvičení (zumbly) je vybíráno vstupné, může tuto činnost řadit pouze pod případnou výdělečnou aktivitu, jenž má zajistit chod sdružení, nikoli však za podnikání, kde by byl vytvářen zisk jako přebytek výnosů činnosti žalobce nad náklady.*

Z rozvrhu a internetových stránek sdružení bylo zjištěno, že cvičení „zumba s chlapem“ probíhá v provozovně v Ostravě na adrese Charvatská 734/10 ve středu od 19:00 do 20:00 hod, a v neděli od 17:00 hodin do 18:00 hodin, se vstupným na jednu lekci 80 Kč, v Trojanovicích v pondělí od 18:00 do 19:00 hod. za cenu 70 Kč, v Ostravě Mariánských Horách v úterý od 17:00 do 18:00 hodin za cenu 80 Kč za jednu lekci a ve Frenštátě pod Radhoštěm v neděli od 19:00 hodin do 20:00 hodin za cenu 70 Kč za jednu lekci. Z rozvrhu hodin na internetových stránkách www.zumba-monika.cz dne 7. 3. 2012 bylo zjištěno, že vstupné u tohoto subjektu na hodinu zumbly činí 70 Kč za hodinu, permanentka na 10 vstupů stojí 600 Kč, cvičení probíhá ve Frýdku-Místku či Frenštátě pod Radhoštěm, hodina cvičení zumbly ve Fit studiu Petra, které působí rovněž ve Frenštátě pod Radhoštěm, stojí 70 Kč jednorázově, permanentka na deset vstupů stojí 600 Kč.

Dne 2. 4. 2012 žalobce využil svého práva seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Dne 30. 4. 2012 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým uložil žalobci za předmětný delikt pokutu ve výši 15.000 Kč. Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce dne 19. 7. 2012 zrušeno věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k novému projednání s odůvodněním, že se správní orgán I. stupně dostatečně nevypořádal se znakem podnikání, kterým je účel zisku, ostatní znaky považoval žalovaný za dostatečně a správně odůvodněné, a dále považoval za nepřezkoumatelnou stanovenou výši pokuty. Správní orgán I. stupně vydal nové rozhodnutí o uložení pokuty dne 5. 12. 2012, v němž ke znakům podnikání, které dle jeho názoru žalobce splňuje v případě cvičení „zumba“. Mj. uvedl, že občanská sdružení jsou zakládána za jiným účelem než je podnikání či jiná výdělečná činnost. Jejich hlavní činností je zájmová činnost, zákon o sdružování občanů však podnikání ani jinou výdělečnou činnost občanských sdružení nevylučuje. Taková činnost má charakter vedlejší činnosti, která slouží k získávání finančních prostředků pro realizaci činnosti zájmové. I když sdružení považuje předmětnou aktivitu za svou hlavní, tedy spolkovou činnost, správní orgán I. stupně tuto vyhodnotil jako činnost hospodářskou, kterou sdružení vykonává jako kterýkoli jiný podnikatelský subjekt, služby poskytuje za úplatu, kdy je dosahovaný příjem (zisk) použit dále pro naplňování účelu občanského sdružení, a činnost, která naplňuje znaky živnosti dle živnostenského zákona, a to živnosti vázané s předmětem podnikání „Poskytování tělovýchovných a sportovních služeb v oblasti fitness“. Dále správní orgán k tomuto uvedl, že samo občanské sdružení v odvolání uvádí, že *aby mohla být aktivita poskytnuta členům za přijatelných podmínek, bylo nutné tuto aktivitu nabídnout širší veřejnosti. V opačném případě by museli členové sdružení vynaložit neúměrné náklady, případně opustit myšlenku na organizované cvičení tohoto druhu...v žádném případě tedy tato aktivita nebyla vykonávána*

s cílem dosáhnout zisk.... a že tak z tohoto vyvozuje, že účelem nabídnutí zumbly široké veřejnosti, bylo vylepšení hospodářského prospěchu občanského sdružení, což není předmětný účel zisku. V případě, že je činnost cvičení zumbly prostředkem k zajištění jiné činnosti, musí být cílem získat příjem z této činnosti, tedy vytvořit „zisk“. Tomu nasvědčuje i způsob prezentace a realizace sportovní aktivity, kdy nelze běžným spotřebitelem rozeznat službu poskytovanou podnikatelským subjektem a službu poskytovanou neziskovým sdružením, když prvním měřítkem spotřebitele může být cena a ta je v obou případech srovnatelná, tak jak vyplývá z listinných důkazů provedených dne 7. 3. 2012 (nabídky zachycující stav internetové stránky žalobce a dvou podnikatelských subjektů v regionu). Správní orgán I. stupně dále uvedl, že tak jak žalobce prezentuje a realizuje nabídku cvičení zumbly, již nejde o zájmovou činnost dle poslání sdružení a zní plynoucí příležitostné příjmy v souladu se stanovami sdružení (čl. 10 odst. 1 bod f), ale o pravidelné příjmy plynoucí z podnikatelské činnosti sdružení.

Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal, když uvedl, že v žádném případě pořádání hodin cvičení zumbly nebylo vykonáváno s cílem dosáhnout zisk. Dne 5. 3. 2013 žalovaný odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 2 živnostenského zákona živností je soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem.

Podle ustanovení § 63 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona právnická osoba se dopustí správního deliktu dále tím, že provozuje činnost, která je předmětem živnosti řemeslné nebo vázané, aniž by pro tuto živnost měla živnostenské oprávnění.

Podle přílohy 2 živnostenského zákona vázanou živností je poskytování tělovýchovných a sportovních služeb v oblasti, kterou má vymezit ohlašovatel v souladu s předloženými doklady o odborné způsobilosti.

Podle ustanovení § 63 odst. 2 písm. b) živnostenského zákona za správní delikt se uloží pokuta do 750 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b).

Co se týče žalobcovy žalobní námitky č. 1), soud přisvědčuje názoru žalovaného, že žalobce naplnil všechny znaky živnosti podle ustanovení § 2 živnostenského zákona, tedy i znak provozování činnosti „za účelem dosažení zisku“.

Za situace, kdy sám žalobce ve svém vyjádření ze dne 3. 1. 2012 a dále při jednání u správního orgánu I. stupně dne 13. 2. 2012 uvedl, že příjmy z cvičení zumbly jsou užívány ke krytí nákladů spojených s činností zájmové sportovní organizace, resp. že se jedná o aktivitu, jež má zajistit chod sdružení, je nepochybné, že žalobce chtěl provozováním této činnosti dosáhnout zisku.

Pro posouzení činnosti žalobce není rozhodující, jak je s případným ziskem naloženo (ostatně i podnikatel může zisk použít ke krytí nákladů svých činností), ale samotná skutečnost, že podnikatel měl úmysl nebo snahu činností dosáhnout zisku. Pro naplnění tohoto znaku živnosti není rozhodné ani to, zda bylo ve skutečnosti zisku dosaženo.

Soud se nezabýval dalšími znaky živnosti, neboť znaky soustavnosti, samostatného provozování, provozování vlastním jménem a na vlastní odpovědnost nebyly žalobcem v případě předmětné činnosti nijak zpochybněny.

K žalobnímu bodu 2) žalobce soud uvádí, že se co se týče nelogičnosti argumentace, kterou v rozhodnutí spatřuje žalobce, tuto neshledal, neboť žalobcem uvedené věty obsažené v rozhodnutí žalovaného se nepopírají, naopak. Tak, jak uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, žalovaným spatřovaná nerovnost občanského sdružení a podnikatele spočívá právě ve skutečnosti, že na jedné straně subjekt, který chce pořádat cvičení zumbly, by se musel striktně podrobit ustanovení živnostenského zákona, splňovat stanovené kvalifikační požadavky (tím spíše, že se jedná o činnost vázanou) a dodržovat tímto zákonem požadované povinnosti a na straně druhé by občanské sdružení, se tomuto mohlo vyhnout pouhým svým tvrzením, že uvedenou činnost vykonává jako občanské sdružení za účelem realizace činnosti sdružení.

Pokud se týká srovnatelnosti ceny žalobcem požadované za cvičení „zumbly“ s cenami jiných podnikatelských subjektů, soud připouští, že správní orgán I. stupně, resp. žalovaný se mohl s touto svojí argumentací ve svých rozhodnutích vypořádat lépe a určitěji, avšak s ohledem na obsah spisu soud považuje za dostatečné, že jeho obsahem jsou listiny obsahující ceny za hodinu cvičení zumbly konkrétních subjektů stejné cvičení rovněž organizujících a působících v regionu žalobce (Fit studio Petra, které působí ve Frenštátě pod Radhoštěm, a Zumba Monika působící ve Frýdku-Místku a v Rožnově pod Radhoštěm), a žalobci byla dána možnost se s obsahem spisu seznámit, čehož dne 2. 4. 2012, kdy tyto listiny již obsahem spisu byly, využil. Soud zohlednil z hlediska tohoto žalobního bodu rovněž tu skutečnost, že vyjádření žalovaného v rozhodnutí je pouze podporou jeho závěru, že žalobce se i v jiných ohledech (zde nastavení ceny za lekci) jako podnikatel choval.

K žalobnímu bodu 3) soud toliko uvádí, že mu není zřejmé, z jakého důvodu žalobce spatřuje souvislost v kontrolní činnosti žalovaného a žalobcem uváděném zákoně o podpoře sportu, žalobcem uváděné tvrzení je příliš obecné.

Co se týče žalobcem vytýkaného nerovného zacházení se žalobcem v porovnání s jinými, žalobcem vyjmenovanými, organizacemi, které se dle žalobce chovají obdobně, soud uzavírá, že žalobcem namítaná jednotnost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu se musí týkat rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů správním orgánem, jde o tzv. zásadu legitimního očekávání. Žalobce v žalobě neuvádí, že by bylo v jiných obdobných případech rozhodnuto odlišně od jeho případu, pouze uvádí, že uvedené subjekty obdobně jako žalobce provozují sportovní činnost za úhradu příspěvku i pro nečleny a od těchto subjektů živnostenské oprávnění vyžadováno není. Aniž by byla stejná či obdobná činnost rozhodnuta správním orgánem odlišně, nelze v tomto spatřovat porušení § 2 odst. 4 správního řádu a tedy nerovné zacházení se žalobcem.

Žaloba byla proto jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšný žalovaný se nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 17. února 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu